

Trái tim rơi xuống bãi rác bên rìa thị trấn.
Đủ loại rác dính chặt vào trái tim đang đập thành thịch ấy,
và từ đó, một Người Rác ra đời.
Đầu nó là một cái ô cũ kĩ, miệng thì phả ra mùi gas nồng nặc.
Toàn thân người rác bốc mùi hôi thối và nom đến là bản thủ.
Chợt, nó đóng tai, lắng nghe tiếng chuông từ xa vẳng tới.
Hình như nơi đây không chỉ có mình nó.
Thế là nó rời bãi rác.

Vào thị trấn, Người Rác thấy đâu đâu cũng là “quái vật”...

“Này, đồ cậu mặc trông hơi kì quặc đấy!”

Ngoái lại, Người Rác thấy một con “quái vật” bí ngô đứng ngay gần mình.

“Cậu là ai?”

“Tớ đã nuốt lửa địa ngục và sẽ thắp sáng đêm Halloween bằng ánh lửa ma quái.

Tên tớ là Đèn Lồng Ma Trôi!”

Những con “quái vật” khác cũng bắt đầu xúm lại bên Người Rác.

“Tèn tén ten, tó là phù thủy thống trị bóng tối, nỗi sợ hãi của con người.”

“Còn tó là Ngài Frankenstein, quái vật do một nhà khoa học tà ác tạo ra!”

“Tó thì không hề biết cái chết là gì, vì tó là Xác Sống.”

Mọi người bắt đầu hỏi.

“Thế còn cậu, cậu là gì vậy?”

“Tó là Người Rác.”

Đám “quái vật” phá lên cười như nắc nẻ.